

Capo II

1. Je sám záda opřený o závoru
Je sám, sám na konci svého prostoru
Má kufr otevřít a vyndat kanýstr
Pak se někam vypařit a počkat na vítr
Lehce dojít do kalhot prstama pro oheň
A pak hrát hru na živou pochodeň, je sám

2. Tam dál, někde ve městě to začalo
Tam dál, dál ho zlatý tele kousalo
Nikdy nebyl mistr světa, doktor diagnóz
Nikdy neměl právo veta ani dlouhej nos
A tak mu nešly ty lži a špíny do hlavy
A tak jel tiše hořet do trávy, je sám

R: Zítřka budou davy číís, krasopisem psanej list, dopis na rozlouč
enou

Zítřka budou po práci, lovci snů paparazzi mít pamět zamčenou
A všichni zapomenou

3. Je sám, v srdci víru, která nepálí
Je sám, u Palachů vlevo za tratí
Tady chodil s tátou ven a hrával na schovku
Když máma s úsměvem pekla bábovku
Tady pouštěl na podzim draky do mraků
Tady měl oči plný zázraků, a teď je sám

R:

Tady chodil s tátou ven a hrával na schovku
Když máma s úsměvem pekla bábovku
Tady pouštěl na podzim draky do mraků
Tady měl oči plný zázraků, a teď je sám